

L'ONCLE JOAN

Advertim als llegidors que el producte líquid d'aquest periòdic no es destina a beneficència.

OLOT - Núm. 1

25 de Juny de 1932

Preu: 20 cèntims

Propaganda Nostra

«L'ONCLE JOAN» és tot un senyor, gras, baixet i molt respectable. Es un d'aquells homes pacífics que només fan la manilla els diumenges, i que els altres dies va a prendre el sol amb l'etern paraigua sota el braç, i el quasi etern abric en el que hi han més taques que abric.

Políticament és un senyor que no té cap idea: ell vota sempre als que governen, encara que en el fons del fons és una mica carlinot, potser perquè la seva dida era parenta d'en Ceballs.

Amb tot això et venim a dir lector caríssim que aquest, aquest i cap més és el teu periòdic. I això t'ho diem amb tota la serietat que ens caracteritza, i si ens vols ésser franc, has de confessar que, després d'aquesta afirmació tant categòrica, ja mig creus que efectivament has trobat el teu periòdic.

Ens falta doncs només que acabar de fer-t'ho creure, (no demostrar-t'ho) i creiem aconseguir-ho dient entre altres coses que «L'ONCLE JOAN» igual que tots els periòdics que a Olot es publiquen, no té cap idea fixa, ni cap orientació determinada, i si algun dia arribés a tenir-ne alguna que fes minvar tant sols una mica el seu tiratge, igual també que tota la premsa olotina, la matariem desseguida, perquè nosaltres, com ells, ens devem, com es diu vulgarment a la galeria i no volem de cap manera que per causa d'aquell mite que s'en diu l'ideal s'en pugui algun dia ressentir la nostra butxaca.

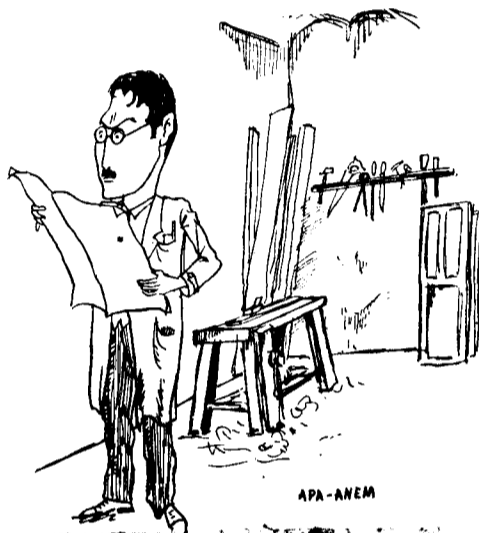
Tot i creure, però, que ja estàs convençut, volem encara acabar-te de saturar de les magnificències i qualitats de «L'ONCLE JOAN», perquè no solament volem que siguis un llegidor afèrrissat, sinó també un propagandista i que enredis, (ai!) convencis als teus amics com nosaltres ho hem fet a tu.

Algún n'hi haurà però, que voldrà dubtar de la nostra serietat; que sàpiga, doncs, aquesta mala llengua que la nostra serietat és exagerada ja que ni tant sols publiquem anuncis, i només cobrem de tres partits polítics i de dues empreses cinematogràfiques.

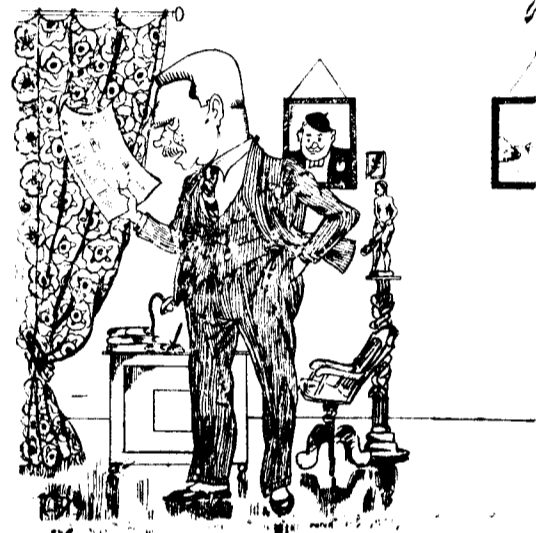
Llògic és, doncs, que després d'aquestes proves tinguem l'orgull de col·locar «L'ONCLE JOAN» molt per damunt de qualsevol altre periòdic local.

I per fi anem a rebatre l'últim argument que contra ell podrien impugnar els seus enemics: dient-te que el paper és suau, flexible i de tota la confiança i per tant que el pots i deus usar amb preferència a qualsevol altre per penjar-lo al W. C.

(Aquest article havia d'anar a «La Ciutat d'Olot» de la setmana passada però conflictes d'última hora feren que ells es neguessin a publicar-lo, i és per això que ho hem fet nosaltres mateixos.

L'Esquerra llegeix «L'oncle Joan» perquè pega a les dretes.

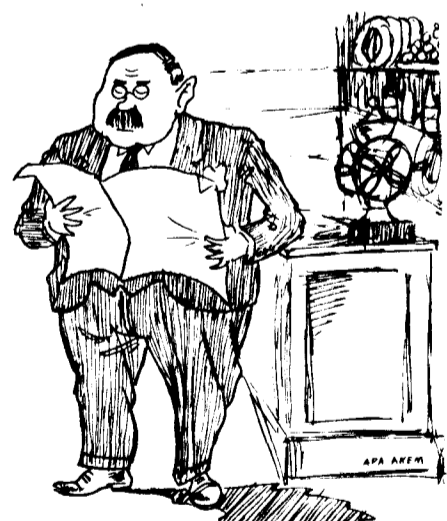

Els carlins el llegeixen perquè pega a les esquerres.

APA-ANEM

La Lliga el llegeix perquè pega als carlins.

APA-ANEM

I aquest el llegeix perquè pega dolça, regalissia...

“L'ONCLE JOAN” dona les gràcies a tots aquells que varen felicitar-lo en el dia del seu Sant.

Els Toros

LA CORRIDA.—S'espera que comenci a ploure per entrar la presidència; acte seguit *zalen las cuadrías*

amben Raimond al davant vestit de *llavero* sobre una mula amb raqueta a la mà; Fan el *saludo* i en Raimond amb admirable *drive* envia la clau a dintre el pany del *chiquero*.

EL PUBLIC.—Entre el públic s'hi veu tota l'afició taurina d'Olot.

Entre els homes: en Joan de la Fonda, Mero, Pamplona, hereu Constans... Entre les dones: Legares, Artigas, Figueres i en de Garganta i en de Solà Morales.

El Sr. Vèlez dóna voltes tot prenent vis-tes amb el seu cotxet per dintre la barrera.

EL PRIMER I SEGON TORO.—Surt el primer toro: És molt manso. El segon és negre, cabell arrissat; porta ulleres; pas-seja amb triomf el torero un ratet sobre les banyes. *No ze que le paza ar torero eze que tiene la manía de zentarse sobre laz baña der toro.* Evidentment, hi havia un gran perill de trencar-se-li les banyes al pobre toro.

El toro fa unes quantes veròniques (ovació). El torero no vol atacar, li claven *banderilles* (al torero) tampoc ataca. Unes quantes *xacolines*, espasa i el torero cau d'una *estocada*. Se li dóna la cua i l'orella del torero i el toro és portat *en hombros*. Plou.

EL TERCER I QUART TORO.—*El tercer toro ze llama Pepe*, porta talons alts i és ros. Per començar s'entreté a passar la *maroma* sobre la barrera amb un paraigua a la mà esquerra, (fa cara de simpàtic) un *paze de rodiyas* i el toro està un ratet fent pessigolles amb les banyes a la panxa d'en Vila. Per fi el torero pot aixecar-se i dóna una espasa a l'orella del toro, aquest en vol una altra. Hi ha llarga discussió violenta i el toro és detingut per la guàrdia civil que se l'emporta amanillat. (Els músics toquen «Se va la vida» i les senyores ploren).

Surt el quart toro amb les mans a la butxaca i xiulant l'himne de Riego, (el públic per pega no el xiula). Mata el *sobresaliente*, perquè en Curró tingué *reventón*. El toro es coloca darrera el *burladero* i no vol sortir, (l'orquestra toca «el relicario», el matador estén la capa a terra i al moment del «pisa morena» surt el toro bellugant la cua al compàs de la música i va a llepar la mà del torero, aquest li dóna un sucre i els dos de bracet, entren al *chiquero* (el públic crida, nosaltres ens correm les sabates).

Què espera «La Ciutat d'Olot» a parlar de Goethe?

Deixeu que els nois vinguin a mi.

Magatzem de Novetats
CASA NYERA

Joan Guitart
Sempre les últimes novetats.

LAS LEANDRAS

Dissabte passat tingué lloc al Teatre Principal un acte indigne i repugnant a la consciència dels nostres homes.

Perquè us podeu fer càrrec del que va ésser aquest acte, publiquem alguns retalls de la premsa local, ja que la nostra sensibilitat no ens permeté assistir-hi.

«Acció Ciutadana».—L'òrgan de l'Esquerra en fa campanya electoral. Diu així:

Ciudadans: d'un temps a aquesta part anem donant mostres del que pot fer la República. Havíeu vist en temps de la Monarquia o de la Dictadura un espectacle com el que admiràreu el dissabte passat?

Havíeu disfrutat mai tant? Nosaltres no. A qui deveu tot això? A l'Esquerra.

Si voleu ésser republicans; si voleu conservar i millorar el nostre aspecte; si voleu conservar la línia; si voleu beure aigua de les Tries!!!Voteu l'Esquerra!!!

«La Ciutat d'Olot».—Es plany que no pugui documentar-se per en Palau. Entre altres coses diu:

Perdonaran els nostres lectors que no fem cap comentari a «Las Leandras» representades suara al nostre Teatre. Durant la setmana hem anat de bòlit buscant en tota l'obra de nostre benemèrit i preclar mestre Palau essent inútil la nostra tasca.

A última hora ens enterem de que la «Summa Theologica» de St. Tomàs tampoc en parla.

«La Tradició Catalana».—Organ de «Los sin trabajo en política» diu així:

L'espectacle que ens va presentar l'empresa del Teatre fou magnífic i poques vegades vist a Olot. Veritablement no creiem que podés estar tant bé. De sospitar-ho, n'hauríem fet propaganda i hauríem recomanat a la Cívica femina que hi hagués assistit en corporació.

La «Vedette» Sara Fenor té una esquena deliciosa, (ho sabem per experiència). Les senyorettes de conjunt molt gaies.

«El Deber» Confrare de «La Tradició» acaba el comentari amb la següent expressió: Llástima que s'acabés tant aviat!

Nosaltres preguntem per qué?

Aquí publiquem una fotografia que varem trobar al capdavall del Firal. No hem pogut esbrinar a quin dels redactors que varen anar a veure «Las Leandras» va dedicada, ja que no hem pogut reconèixer les impressions digitals de l'esquena de la fotografiada.

Els llibres que llegeixen els nostres homes.

de Garganta: «La República Espanyola o l'abolició dels títols nobiliaris.»

Toc (a) Aubert: «¿Quiere Usted ser catalanista en 8 días?»

Miguel Lloses: «Novas reglas de gramática catalana, 1893.»

Calm: «Les 20 maneres d'obtenir el càrrec de mestre en una escola Nacional de segona ensenyança.»

Secretari: «El bastón como arma ofensiva.»

Trotsky: «Les 12 proves de la inexistència de Déu.»

Pla i Coral: «Les meves amiguetes, les flors.» (Civera Sormaní.)

L'Empordanesa
Confiteria i Queviures

Isidor Corbatón
Major, 19 y 21 OLOT

Documents històrics

(de la *Tradició Catalana* núm. 530 del 29 d'Octubre de 1927)

«Impresión del viaje Regío o con la péñola en la mano»

«El imperativo del deber y los apremios del tiempo nos ponen la péñola en la mano, para dar forma a la impresión que nos causará a todos los olotenses el memorable acontecimiento de ayer». (El brètol de l'autor escrigué, doncs, aquest article «con la péñola en la mano».)

«No es éste el momento de transmitir a nuestros lectores que no viven en Olot».

(Però francament que es pensen que fora d'ells hi ha ningú tant estúpid que s'entrefingui a llegir aquestes bestieses en sèrio?)

...«unos sentimientos que, dominando por completo nuestras almas, no dejan que el cerebro (?) pueda darles cristalización pura y nítida...»

(Oh mi apreciado Cervantes, de tu tumba no te levantes).

... «Necesitaríamos unos días que regularizaran el ritmo del corazón para devolver la actividad a la inteligencia».

(Vol dir que només necessitarien uns dies? Em sembla que no hi ha res a fer.)

...«Más ya no es posible devorar la publicación de una glosa...» (Ni Eugeni d'Ors)... «del viaje regio, debemos dejar que nuestras sensaciones» (que ell procura descriure «con la péñola en la mano» l'infelicitat)... «aunque en tropel y desordenadamente...» (és clar)... «se comunican a todos aquellos» (ei!) «a quienes no basta una minuciosa reseña de los actos celebrados ayer» (Ah!) «sinó que desean conocer el efecto que nos ha causado a los que tuvimos la suerte de vivirlos», (cochina suerte! que diria Quevedo).

«Nuestra ciudad ansiaba la visita del Rey, eso es innegable» (no faltaba más)... «Cuando se estaba ya en el momento álgido de los preparativos, una feliz decisión del Soberano aumentó la alegría de Olot; ¡la de venir acompañado de S. M. la Reina!» (¡¡renoi!!) «...y de sus augustas hijas...» (¡¡carai!!)... «Cundió rápidamente la voz y ya en muchísimas casas de nuestra ciudad se renunció al descanso...» (per exemple a cànn Trinxeria)... «todos deseaban hacer algo por la familia real...» (Ah! això si, fins i tot Mossén Forgas; clar: venia la Reinetta del seu cor!!) «Las mismas variaciones que constantemente sufría el programa, mientras se confeccionaba, aumentaban el interés de todos los ciudadanos...» (¿Será blanco?, ¿será negro?) «I llegó el momento en que, pareciendo ya todos los actos suficientemente preparados», (però ¡¡qué preparación!!)... «estaba el pueblo poseido por la agrídulce inquietud...» (Oh si, agrídulce!! pero sobretudoo agri)...

(Continuarà en el número pròxim)

PER VENDRE TENIM DE TOCAR A LES DONES

Planagumà: «El bell efluvi de la nostra terra».

Corsellas: «Com talla el cupó un bon socialista.»

Mero: Alterna «El llibre de l'exercitant» amb «Como pasar una noche deliciosa».

Dot: «L'intelecte com únic fi per la civilitat anímica».

Pau Sastre: «La nueva guerra carlista.»

Dorca: «El gran capitalismo com a solució única».

Baldiri Descals: «La butifarra de la llibertat».

Mossén Gelada: «El Deber... ante todo».

Diumenge: «La fulla dominical».

Per què en Carrasco Formiguera es va rentar les mans del que fes l'Esquerra Catalana?

Per probar el SABO

«La Picadora»

CINEMA

TEATRE PRINCIPAL.—Cuatro de infanteria (que no són quatre). Film de guerra projectat amb dos anys de retard.

La fotografia: bona.

Direcció: bona.

Interpretació: bona.

Per marejar: força bona.

Les espectadores: Guapes.

El expreso azul.—Al parlar d'expres, segur que alguns llegidors arrufaran el nas. ¡A la nostra ciutat parlar d'expressos!!

Doncs, si senyors:

Imagineu-vos, el tren d'Olot fent xup... xup... xup... pel pla de Les Preses.

A dins els passatgers pacients, esperen arribar l'endemà a Girona.

Un d'ells, esperit inquiet, amb paraula persuasiva, subleva tots els demés i s'encaaminen cap el forjó.

S'apoderen de dotze coves de tomàquets, cebes, caixes, etc, que portava, baixen del tren i per carretera van a esperar-lo a Sant Feliu.

Una tortuga que ha vist tot això, en el pla de les Preses cuita a avisar al *Chef* de Bas i aquest telefona a Sant Feliu.

En els vagons de primera (és un dir) viatgen quatre guàrdia-civils i un recader (el director de la companyia deixa la incomoditat dels vagons i va amb auto).

Prop de Sant Feliu ningú podia adonar-se, comencen a ploure tomàquets, cebes, caixes i altres estris trets del forjó, i el tren rodes ajudeu-me comença a fugir.

A Sant Feliu no es para, a les Planes, Amer, Pasteral tampoc i les altres estacions espantades veuen per primera vegada passar aquell monstre corrent.

Per fi, d'una manera triomfal arriba a Girona.

Felicitarions rams de flors i *Fin!!*

Tals són en síntesis les belles pel·lícules que es projectaren diumenge al Teatre.

Fixeu-vos que no copiem res d'en Palau del «Mirador»; no, en Xirau.

IDEAL PARC. Fox Movietone Follies 1930.—Passat de moda; sense interès; direcció dolenta; interpretació pèssima; música regular.

Un hombre de suerte.—La *suerte* va ésser dels que no hi varen anar. En aquest temps sembla estrany que encara corri el Sr. Rey. Direcció dolenta; interpretació dolenta; argument dolent; música dolenta, La truita que varem menjar al sortir, bona.

Rumors cinematogràfics

Dintre pocs dies tindrem a la nostra ciutat l'artista de cinema *José Mójica*.

S'exposarà de 7 a 9 del vespre en els aparadors de la casa Munteis.

Per tal motiu el pintor Pujol prepara un *tour de force*.

L'Ajuntament ha llogat la carniceria *Modelo*, per instal·lar-hi un dispensari i poder assistir d'aquesta manera a les damiselles olotines que sofreixin algun desmai.

■ El simpàtic i elegant jove el Mójica Olotí ha estat contractat per la Cantallops, Feliu S. A. junt amb *miss Oliver* per filmar una pel·lícula parlada en castellà.

El títol en rumanés és «Plaf dou Sorod» que traduït vol dir «El emezar de un amor».

■ Sabem d'una manera certa que l'artista de cinema Mary Pikfort no és filla d'Olot.

Nosaltres no publiquem anuncis.

FUTBOL

■ En Casabó va preguntar un dia a n'en Dot com era que escrivia amb una profunditat filosòfica tant incomprendible. Va respondre en Dot que la seva filosofia valia 1000 pessetes; és clar, va dir en Casabó, jo no l'entenia perquè la meva només en val tres.

■ Hem notat que la de càl forner del carrer del Tura es deixa bigoti, i que en Nas es depila les celles.

Nota: Aquesta nota hem notat que estava equivocada; ha d'ésser al revés.

■ I prou. Avui no ens ha donat la gana de parlar de futbol.

Si voleu anar ben servits, envieu pel recader

Josep Pujol

Hospici, 3
OLOT

Princesa, 37
BARCELONA

DELS PASSATS JOCS FLORALS

LES ARTS

Estranyant-nos que la Sala Vayreda permanesqués tancada, hem volgut esbrinar el motiu de la seva clausura i ens hem adreçat al culte jove i company nostre, secretari de la Junta de dita Sala, en Sebastià Ortiz.

Amb una paraula sencilla i precisa, i amb un aire senzill i bosquetà, ha contestat a les nostres preguntes tant senzilles i precises com bosquetanes, igual que si diguéssim la lliçó. Heus-aquí el nostre diàleg:

-- Ens diràs per quin motiu no es celebra cap exposició a la Sala Vayreda?

-- Qui digui això diu mentida, perquè no hem trencat per res el ritme de les exposicions, i si avui queda tancada pel públic, la causa és deguda a la transcendència de l'acte que estem celebrant.

-- Quin acte?

-- No n'esteu enterats? ¡Valga'n Déu, quina ignorància! Estem celebrant un acte que potser no s'ha vist mai en el món: homenatjem als nostres artistes morts.

-- De quina manera?

-- Veuràs: Al tancar l'exposició d'en Gussinyer, varem acordar per unanimitat entre el President i jo, secretari, fer una exposició en memòria dels nostres artistes morts...

-- Entenc.

-- ...i la millor manera per no tenir despeses i sortir-nos del pas, fou tancar la Sala, per un temps, ben fosca i sense cap obra, i no deixar-hi entrar a ningú. D'aquesta manera respectàvem la pau i quietut dels nostres morts.

-- I fins quan durarà?

-- Potser fins al judici. Encara no tenim res acordat.

-- I després del judici, qué penseu fer?

-- Tenim en projecte fer una exposició de les obres de l'lu Pasqual, després d'en Pujol, Gussinyer, Soler i Jorba, etc. etc.

-- No teniu res més en cartera?

-- Tenim pensat ademés abarcar altres caires de les Belles Arts. Dintre poc podrem donar una gran sorpresa al públic d'Olot.

-- Quina serà?

-- No es pot dir per ara.

SI US VESTIU A LA SASTRERIA de

Francesc Serra

Semblareu més joves, més elegants i més atletes. Si no voleu semblar-ho, vestiu-vos-hi també.

Lorençana, 16, 1.er, 1.^a

OLOT

Eus-aquí una poesia inèdita del mestre Pla i Coral, que si no ha guanyat l'Englantina d'or en els Jocs Florals d'enguany, la podia moli ben guanyar.

(Reciti's al compàs del
Noi de la Mare)

La nostrada terra

Al cim del cim dels cims del Puigsacalm
una sardana hi volem puntejar;
un peu a Santa Magdalena,
l'altre a les Biseroques,
i el cor a l'Empordà.

Sentint sentors dr mar salada,
ubriaguesa de tenora reflaut;
de romanins la bafarada
i trontolleig de porc-senglars,

Amunt les falçs, ins barretines
contra el Gran Duc d'Olivàrs,
mentres portem dintre les venes
la sang d'aquell porró sagrat.

Vogant pel cel de nostra terra,
per entre núvols de foc i sang,
albircrem una bandera:
la de Sant Jordi cavalcant.

ANTIGA CASA COU

DE

Caietà Puig

Grans novetats en els gèneres

Major, 17

OLOT

POLÍTIQUES

■ L'Estatut.

Nota: Per fer igual que tots els periòdics, no podem passar sense parlar de l'Estatut.

■ Conferència del doctor Tries de ¡Bes qui ho havia de dir que tingués un èxit tan gran! el qual fou degut a que molta gent va creure que l'entrada de la conferència valia per «Las Leandras», i varem poder comprovar, per les grans rialles de satisfacció que feien, que els del prosceni esquerre s'hi havien fet portar el sopar. (Bon profit).

■ Els socis de la Lliga Regionalista d'Olot son 10. Aquests socis s'enclouen en dos: en Candi Agustí i en Domènec de càn Manxa.

■ Corre el rumor de que la Lliga i Acció Catalana Republicana, tornaran anar units. Aquest rumor té tota la consistència des de el dia que en el «Casal Català» donà una Conferència el soci núm. 4 de la Lliga de Barcelona, Sr. Maspons i Anglasesell.

■ Els d'«Acció Ciutadana», d'una manera barroera i demostrant un esperit de molt poca catalanitat ataquen a n'en Carrasco. Els que «rascaran» seran ells d'aquí un quant temps.

-- Ni a l'amic?

-- Si promets no dir-ho?

-- Paraula... que ho diré.

-- Doncs que no s'en enteri ningú. Tenim en cartera un curset que farà un afamat artista sobre la manera de pescar amb canya...

Recordar... que per prendre el «vermouth lo millor és asseure's a les taules del

Cafè SPORT

NOTA: Si en lloc de «vermouth» voleu cervesa també n'hi ha.

Petits anuncis classificats

PRECIÓS auto petit vendria a plaços o al comptat, o el canviaria per estampetes. Per fora és una monada, «Citroën», per dintre... no en puc dir res perquè no he aconseguit entrar-hi ni treure-li la capota.-Raó: Xavier Pagés, Carrer de Fontanella.

■ VEINS casa carrer Sant Rafel, num. 18 comprarien, per subscripció, pagant doble valor, «piano» de germanes Hostench. Condició no en comprin altre o es mudin de casa.

■ LLOGO cua de xai per donar substància al caldo més barat que ningú. 10 minuts 10 cèntims. Per abonos mensuals rebaixa. Prohibit sucari-hi pa ni xuclar la cua. Raó: Marxer.

■ NECESSITO domador d'automòbils que es comprometí a corretgir defecte del meu que s'em para al mig de passos nivell. També necessito em diguin què s'ha de fer per recular. Escriure a Vèie.

Gumisol

Fixador pel cabell dels homes elegants.

Casa FONTFREDA

Sant Esteve, 26

OLOT

Secció infantil

Aquesta secció està dedicada exclusivament a les criatures i en ella hi poden col·laborar tots els infants de la nostra ciutat. Avui ja veureu dos exercicis de dos noiets molt eixerits.

Si va pelut, a la barberia d'en

Robert Lladó

el pelaran.

PASSEIG DE BLAI

Barberia còmoda, higiènica i econòmica.

La casa y el burro de mi papà
Miguel Llosas, 46 años
(Badajoz)

Mi novia, Ramón Bernades
8 años. (Albacete).

En el número pròxim publicarem les bases del

NOSTRE CONCURS

que suposem tindrà entre els nostres llegidors l'èxit que mereix.

Anticipem que donarem

100 pessetes de premi

Farmàcia i Laboratori

DE

Josep M.ª Bolós

Carrer Sant Rafel, 28

Lo més nou en Camises ho trobareu a la

Camiseria Pujolar

La seva germana

Una noia atreta de les mirades de tothom i que en poc temps s'ha acimatat a la nostra ciutat.

Joan Fajula

DENTISTA

Serra i Ginesta, 1, pral.

OLOT

Darrera hora

Madrid. Manifestacions dels diputats catalans. — En la última sessió del Congrés surt en Gassol desesperat de la sala, amb la seva respectable (però no respectada) cabellera sobre la cara. Casualment topa amb en Royo (no precisament el del Firal) i no podent-se aguantar més diu:

— *Açui sólo hay dos hombres, (els periodistes) Cuales... cuales... (En Gassol) Azaña!... y Bello. (Royo) Bello penorama se os prepara!*

■ Madrid. En Campalans als periodistes: *No... no si ya lo dije* con tal que mi queridísimo amigo, el señor Azaña... (emocionant es posa a plorar i no pot continuar — nosaltres respectem la seva emoció i anem a un altre).

■ L'Estatut marxa... marxa... amb l'auto de la Concòrdia.

■ El nostre benvolgut company Companys continua sentint la *emoción española*.

Camiseria

Merceria

Joaquim Benet

Lo més nou en Camises, Colls, Corbates
Sueters, Pullovers, etc. etc.

Major, 11

OLOT

Ajuntament

La sessió del dimarts

És un quart de vuit; el poc públic que hi ha espera impacient tot fent comentaris — s'ona el tercer toc del timbre i quan tothom creu que sortiran les *vedettes*, surt una senyoreta del conjunt i diu: fins dijous senyors.

Les *vedettes* s'havien declarat en vaga.

Calçats i Gèneres de Punt

CASA ROVIRA

Visitin les darreres novetats en Keds, Trajos de bany i Calçats trençats. Lo més elegant i còmode per platja.

Sant Esteve, 6 i 10. Tel. 60

OLOT

Finances

(Diem Finances perquè aquesta secció, encara que dolenta, és la que ens dona més diners).

■ Hem de fer notar que a Olot hi ha moltes i molt simpàtiques senyoretetes que no es deixen veure mai enlloc: la Lola del Pont; les Montsalvatjes, la Simon, el «nano» Tané; la Mònica, etc. etc... i després ens demanen que les hi fem la caricatura!

■ La Julia de la Biblioteca està molt enfadada perquè fa quatre mesos que es va comprar un impermeable, i encara no l'ha pogut estrenar. Tot és qüestió de paciència: un dia o altre plourà; no pot pas ésser que esperi tant.

■ Celebraríem que els Canal donessin altres «fès» a les seves amistats, ja que hi assisteix distingida concurrència, i hi donen una nota de la més alta aristocràcia.

■ Què esperen a declarar-se la Manxa i en Simón?

■ Ha estat demanada la mà de la formosa i simpàtica senyoreta d'aquesta ciutat, Marina Oliver, pel distingit jove també d'aquesta ciutat, Sr. Parés. La nostra més coral enhorabona. Això és un dir.

■ Amb motiu de celebrar-se el dimarts passat la festa de St. Lluís, felicitem, encara que sigui per atrassat a totes les Lluïses olotines: Qui-meta Agustí, Carme Puigvert, Pilar Boada, Paquita Coca, Perdonin si ens descuidem d'alguna altra. També felicitem a les Joanes que celebraren el seu Sant el divendres, i que ara no ens en ve cap a la memòria... Ah sí! la Florinda Buixó.

■ Han arribat de Barcelona per passar la temporada d'estiu a la nostra ciutat les senyoretetes Mercè Martínez, Teresa Ascenció, Carmina Bassols, Pipitu Buch i Pilar Roure Benvolgudes, dic, ben vingudes.

■ Els «toreros» varen anar a ballar al Centre Obrer després de la «corrida.» La Bartrina va fer molt «ui.»

■ Corre la veu de que un grup d'estudiants, molt pretenciosos i *mala pata* tocaran un ball al «Casal Català» el dia de Sant Pere. Tindrem molt gust en veure com ho fan. Es creuen que Olot és país per *conquistar*.

■ L'Aurèlia és castigada per en Cometes, (papelero). (Oració passiva). - En Cometes (papelero) castiga a l'Aurèlia. (Oració activa).

■ Ens agradaria molt ésser deixebles de la mestra de Ridaura, perquè nosaltres som uns veritables esclaus de la seva formosor (ejem) i admiradors sincers de la seva (ejem! ejem).

■ Ara que parlem de la mestra, *mestra* intrigant el pensar que a Tarragona es deixarà timar. Senyora mestra, nosaltres li volem fer una advertència: amb 4 pessetes que es gastarà cada hora per apendre a jugar el tennis, n'hi ha per fer el «vermouth», per comprar un «sandwich», prendre cafè, fer la manilla, comprar una *paquetilla* i un llibret Bambú (això no és un anunci), comprar un xurro de deu, i, un cop pagat tot, encara queden cinc cèntims per donar-los al primer «sin trabajo» que es presenti.

■ No sabem si és per cridar l'atenció o per semblar angelets del mes de Maria, les cosidores del cosidor de cà l'Aurèlia s'han guarnit un *uniforme* de color de rosa.

■ Al carrer Major la Maria deia a la Catalina: -- Quins perfums gastes que fan aquesta olor tant fina?

-- Ni s'ha de dir dona! Els de la *casa Vinjeta* que són bons i barats, i els que el meu nebotet prefereix.

■ En la *corrida* celebrada el diumenge passat, el senyor Dorca demostrava d'intensar-se molt perquè en Vila brindés un dels seus toros a unes senyoretetes de la llotja veïna. Vertaderament semblava que les hi *pregués el número*. No havent aconseguit els seus propòsits, el senyor Dorca, demanava que tirés l'orella o la cua, però en Vila no feu més que ensanya'ls-hi l'orella.

Foto-Vélez

Material fotogràfic. - Ampliacions. - Treballs de laboratori per aficionats.
Aparells de radi «Colonial».

Carrer 1-er de Mai

(Abans Sant Rafel)

Torrent, impressor. - Clivillers, 23, Olot